

פרשת שלח כוללת כמה עניינים: המרגלים, המעפילים, נסכים, חלה, עבודה זרה, מקושש, וציצית.

נראה לכאורה שאין קשר בין הנושאים השונים אך ניתן למצוא קו מאחד הכולל את כולם. **כל הנושאים קשורים למצוות שנאמר בהן שהן שקולות ככל המצוות.**

החצי הראשון של הפרשה עוסק בעניין ארץ ישראל. המרגלים נשלחו לרגל את הארץ כדי שעם ישראל יוכלו לבוא לרשת את הארץ. משנכשלו בשליחותם וגררו אחריהם את עם ישראל שהכריזו "ניתנה ראש ונשובה מצרימה" נגזר עליהם "וכל מנאצי לא יראוה". המעפילים שהבינו את רוע מעלליהם אמרו "הננו ועלינו... כי חטאנו" אך משה הודיעם "למה זה אתם עוברים את פי ה' והיא לא תצלח". אפשרות לתקן כאן ועכשיו נשללה מהם אך פתח תקוה ועידוד היה במצוות נסכים וחלה בהם נצטוו "כי תבואו אל ארץ מושבותיכם אשר אני נותן לכם" וכמו שכתב רש"י "בישר להם שיכנסו לארץ".

את העיקרון שא"י שקולה ככל המצוות ניתן ללמוד גם מתוך דברי ה"ספרי" על פרשת ראה, שם מובא שחכמי ישראל אשר רצו לצאת לחו"ל ללמוד תורה, כשהגיעו לגבול אמרו "שקולה ישיבת א"י ככל המצוות" וחזרו למקומם.

בהמשך הפרשה אנו פוגשים את המצוות הנוספות השקולות ככל המצוות. הראשונה מביניהם היא מצוות לא תעשה של עבודה זרה. הפסוק אומר "וכי תשגו ולא תעשו את כל המצוות האלה" ופירש"י "בעבודת כוכבים הכתוב מדבר... מצוה אחת שהיא ככל המצוות".

ובהמשך שתי מצוות נוספות השקולות ככל המצוות: שבת וציצית. כמו שקכתב רש"י (במדבר פרק טו מא): "למה נסמכה פרשת מקושש לפרשת עבודה זרה, לומר שהמחלל את השבת כעובד עבודה זרה, שאף היא שקולה ככל המצוות, ... ואף פרשת ציצית לכך נסמכה לאלו לפי שאף היא שקולה כנגד כל המצוות, שנאמר ועשיתם את כל מצותי".

יתכן שיהיו כמה מצוות שכל אחת מהן שקולה כנגד השאר בכך שניתן להשיג בקיומה מה שזוכים בכל שאר המצוות כולן.

ובשפת אמת (פר' משפטים תרנ"ז) כותב: "באור החיים פי' כי כל מצוה מתקן אבר מיוחד, לכן צריכים לקיים כל המצוות כדי להיות נשמרים כל האברים, ... וכן אמר מורי זקני (החידושי הרי"ם) ז"ל כי המצוות שאמרו חכמים ששקולין ככל המצוות, היינו שמתקנים כל האדם".

ארץ ישראל היא מקום שכולו קדש והשרוי בה דבוק בשכינה. שבת היא זמן קדוש. יממה שכולה קדושה והנשמה היתירה מאירה בכל פעולה בעינוג

השבת ושמירתה, והציצית עוטפת את רוב הגוף ומזכירה את כל המצוות כולן "וראיתם אותו וזכרתם".

את המעלה שמצאנו במצוות הנ"ל המפורטות בפרשתנו, ניתן למצוא גם במצוות החינוך. יש מביאים רמז מעניין המבטא את חובת החינוך המתמשכת, מהפסוק בפרשתנו (במדבר טו כ') "ראשית עריסותיכם חלה תרימו תרומה". "חלה" כולל ח' - שמונה ימים למילה, ל' - שלושים יום לפדיון, וה' - "בן חמש שנים למקרא". ובכל אלה "תרימו תרומה". לרומם ולחנך את הילד מהעריסה ועד שיבה "חנוך לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה" (משלי כב ו).

גם במצוות חינוך יש עיקרון המקיף וכולל את כל האדם כפי שמצאנו במצוות השקולות כנגד כל המצוות כולן. אמנם יש חובה לחנך לכל מצווה באופן פרטי, אולם יחד עם זאת חלה חובה על המחנך לעטוף את המתחנך בהוויית החינוך הכוללת את כל המצוות כולן, ולהכשירו לבוגר מבין ומחויב המתורגל ושמח לקיים את כל המצוות. שבת שלום ומבורך,
שושנה נגר